

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.932 van 2 juli 1998
in de zaak A. 78.203/XII-1291.**

In zake : François WOUTERS,
wonende te KESSEL-LO,
Romain Rollandstraat 13, bus 3

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo).

Tussenkommende partij :

Martine DEVOS,
wonende te GENT,
Ossenstraat 35.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat François WOUTERS op 9 april 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "a) de beslissing van de Centrale Raad van de Argo genomen op 5 februari 1998, waarbij mevrouw Martine Devos met ingang van 12 mei 1998, toegelaten wordt tot de stage als directeur-informaticus in de administratieve diensten van de Argo (...).
- b) (...) de uit a) blijkende impliciete weigering om de betrekking van informaticus-directeur toe te wijzen door verhoging in graad of door bevordering door overgang naar het hoger niveau, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende het reglement voor het personeel van de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (...).";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juni 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verzoeker, van advocaat R. ROMBOUT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat L. DE BRUYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Martine DEVOS met een verzoekschrift van 12 mei 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat voor de uiteenzetting van de feitelijke gegevens van deze zaak verwezen kan worden naar het arrest nr. 74.931 van 2 juli 1998 dat tussen dezelfde partijen is geweest;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor schorsing betreft, dat bij arrest nr. 74.931 van 2 juli 1998 verzoekers beroep kennelijk gegrond is bevonden in de mate dat het gericht is tegen de beslissing van de centrale raad van de Argo van 5 februari 1998 waarbij Martine DEVOS toegelaten wordt tot de stage als directeur-informaticus in de administratieve diensten van de Argo met ingang van 12 mei 1998; dat nog geen uitspraak ten gronde is gedaan in de mate dat het beroep gericht is tegen de in de beslissing van de centrale raad van de Argo van 5 februari 1998 vervatte impliciete weigering om de graad van directeur-informaticus toe te wijzen door verhoging in graad of door bevordering door overgang naar het hoger niveau; dat aangezien de vordering tot schorsing alleen nog de voormelde impliciete weigering als voorwerp heeft, moet worden nagegaan in hoeverre die weigering verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker de aanwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt uiteenzet :

"7.1. Indien (...) de beslissing om mevr. Martine Devos en de daaruit voortvloeiende weigering om de betrekking van informaticus-directeur toe te wijzen overeenkomstig het 'administratief bevorderingsstatuut' niet geschorst wordt, zal het resultaat der annulatieprocedure afgewacht moeten worden, wat nog enkele jaren in beslag kan nemen.

Ondertussen zal de Argo het onwettige rechtspositiebesluit blijven toepassen en blijven weigeren het rechtsgeldige administratief bevorderingsstatuut toe te passen.

Dit beperkt de kansen van verzoeker om ooit nog een bevordering te krijgen op zeer substantiële wijze.

Bovendien mag zeker niet uit het oog verloren worden dat de Vlaamse Regering thans reeds onderhandelingen heeft gevoerd met de representatieve syndicale organisaties over verregaande hervormingen in het secundair onderwijs. Deze hervormingen die thans volop in de actualiteit staan, houden een grote overdracht van bevoegdheden van de Centrale Raad van de Argo naar de lokale schoolraden in alsook nieuw te vormen scholengemeenschappen.

Tengevolge hiervan zullen de administratieve diensten waarover de Centrale Raad krachtens het bijzonder decreet van 19 December 1988 beschikt, ongetwijfeld drastisch beperkt worden. De afslanking van de administratieve diensten is een onontkoombare toekomstige evolutie, en een wijziging van het bijzonder decreet om de hervormingen in het secundair onderwijs mogelijk te maken is onafwendbaar.

Wanneer over enkele jaren een vernietigingsarrest uitgesproken zou worden, dan kan de Centrale Raad van de Argo voorhouden dat een nieuwe vacantverklaring niet meer nodig of aangewezen is, gelet op de herstructurering en de afslanking.

Zo oordeelde Uw rechtspraak dat het verlies van een benoemings- of bevorderingskans onder welbepaalde specifieke omstandigheden wel degelijk als moeilijk te herstellen ernstig nadeel gekwalificeerd moet worden (cfr. R.v.St. 25 Februari 1992 Nr. 38.822 Beelaert; R.v.St. 18 juni 1991, Nr. 37.235 Halsberghe; R.v.St. 27 juli 1990, Nr. 35.473 Verschueren)

In casu zijn deze specifieke omstandigheden aanwezig : de onderwijshervormingen en de daarmee gepaard gaande herstructurering van de administratieve diensten, zullen uiteraard een inperking van de carrièremogelijkheden op afzienbare termijn teweegbrengen zodat verzoeker wanneer hij binnen enkele jaren een gunstig vernietigingsarrest zou bekomen, een onherstelbaar ernstig nadeel ondergaat.

7.2. Verzoeker ondervindt tevens een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel indien de beslissing niet geschorst zou worden.

Immers, indien deze beslissing niet geschorst wordt, dan zal hij ingevolge de toelating tot de stage, vanaf ingangsdatum van de stage van Mevr Devos fungeren onder een afdelingshoofd die tot de stage is toegelaten na een vacantverklaring waartegen verzoeker een procedure tot schorsing resp. nietigverklaring heeft ingediend.

Daar waar mevr. Devos tot heden over het functioneren van verzoeker geen evaluatiebevoegdheid bezat, zal dit vanaf haar stage fundamenteel anders zijn. Volgens het rechtspositiebesluit zal zij immers rechtens als evaluator optreden.

Er kan trouwens feitelijk niet getwijfeld worden dat Mevr. Devos vanaf haar stage in het kader van haar evaluatiebevoegdheid zal optreden. Reeds op 9 Februari 1998 heeft zij in het verslag der maandelijkse vergadering een evaluatie ten overstaan van verzoeker opgenomen, alhoewel zij daartoe de statutaire bevoegdheid niet bezat. Deze zogenaamde evaluatie was trouwens vooringenomen en druist in tegen het resultaat der examenrangschikking en stelt de bekwaamheid van verzoeker totaal onrechtmatig ter discussie : 'Francois Wouters : te veel operationeel ingesteld, te weinig conceptioneel denken, prestatie meetings, te veel branden blussen..'

Er kan derhalve van meet af aan het grootste voorbehoud gemaakt worden wat betreft de correctheid van de uitoefening der evaluatiebevoegdheid in hoofde van Mevr. Devos.

Uiteraard heeft zulks een weerslag op zowel het professionele als louter sociale functioneren van en in de afdeling AIV.

Het werken onder dergelijke moeilijke sociale en professionele omstandigheden werd reeds in Uw rechtspraak als moeilijk te herstellen ernstig nadeel gekwalificeerd, ter rechtvaardiging van een schorsing (cfr. R.v.St. 28 Maart 1991, Nr. 36.781 Spruyt; R.v.St. Macken, Nr. 34.532 27 Maart 1990; R.v.St. Weemaes, Nr. 51.398, 30 Januari 1995, R.v.St. Vankerschaever, Nr. 67.134, 30 Juni 1997).

In casu ontstaat er zelfs een vernederende situatie voor verzoeker, die vanaf de ingangsdatum der stage zal moeten functioneren onder het hiërarchisch en functioneel gezag van een afdelingshoofd die opzichts hem en evaluatiebevoegdheid heeft, waaromtrent verzoeker reeds apriori een aantal elementen omtrent de vooringenomenheid aantoonst.

7.3. Gelet op de ervaring die de benoemde kandidaat kan opdoen, bij gebrek aan schorsing der bestreden beslissing, kan terecht gevreesd worden dat deze ervaring naderhand gebruikt zou worden louter en alleen om een herbenoeming te verantwoorden.

Verzoeker wijst er nogmaals op dat zulks zeker niet ondenkbeeldig is, gezien de wijze waarop de examenrangschikking tot stand gekomen is.

7.4. Indien de bestreden beslissing niet geschorst zou worden, wordt verzoeker blootgesteld aan een moreel gezichtsverlies dat uit de aard zelf onherstelbaar is.

Immers, er wordt de indruk gewekt dat de procedure en de analyse van verzoeker iedere grond zouden missen en zijn bekwaamheid ter discussie komt, wat hem blootstelt aan de publieke vernedering door zijn collega's.";

Overwegende dat zowel de punt 7.2 en 7.4 (moreel nadeel) als punt 7.3 (opdoen van ervaring) van

verzoekers uiteenzetting niet relevant zijn gelet op de vernietiging van de toelating tot de stage van de tussenkomende partij;

Overwegende dat waar verzoeker vaststelt dat de Argo "het onwettige rechtspositiebesluit (zal) blijven toepassen en (zal) blijven weigeren het rechtsgeldige administratief bevorderingsstatuut toe te passen" het een hypothetisch nadeel betreft; dat in de arresten ROOS, nr. 71.514, van 3 februari 1998, en WOUTERS, nr. 74.931 van 2 juli 1992, de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 houdende organisatie van de administratieve diensten van de Argo en de regeling van de rechtspositie van het personeel onwettig heeft verklaard, zodat de Argo dit rechtspositiebesluit niet meer wettig kan toepassen; dat door de vernietiging van de toelating tot de stage van de tussenkomende partij, de benoemingsprocedure moet worden hernomen en dat pas op grond van het resultaat van die nieuwe procedure kan blijken of het door verzoeker aangevoerde nadeel zich realiseert; dat hij in dat geval een nieuwe vordering tot schorsing kan instellen;

Overwegende dat in de mate dat hij ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel puurt uit op til zijnde hervormingen, het eveneens om een hypothetisch nadeel gaat;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Martine DEVOS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee juli 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BAERT.